

Tots els draps bruts que la Comissió d'Investigació d'Influències va amagar

Feta la llei, feta la trampa

Cap qüestió denunciada pels diversos partits ha acabat com a objecte d'anàlisi en la Comissió contra les Influències, a pesar que el govern i nombrosos pobles del País Valencià estaven sota vigilància. Un pacte PSOE-CDS va activar-la. Un altre, PSOE-PP, la va soterrar definitivament.

A bans de la seua defunció, diversos ministres de la Generalitat apareixien situats en la línia de foc del Partit Popular, per a un minucios repàs al si de la Comissió contra el Tràfic d'Influències, C.I. Per possibilitats de nepotisme i probable ús d'amiguisme, els conservadors volien accedir al barem, que consideraven subjectiu, que s'havia aplicat en diversos concursos de provisió de llocs de treball. Especialment, la convocatòria 150/89 del 16 de juny. Segons ells, una més de diverses oposicions errònies.

Dins d'aquestes querelles populars es trobaven els expedients de determinades contractacions fetes per la Conselleria d'Indústria, Comerç i Turisme d'Andreu García Reche, i també un conjunt de temes denunciats davant del Jutjat de Districte número 15 de València. I, tanmateix, presumptes anomalies sobre contractes d'obres i serveis, on el titular d'Economia i Hisenda, Antoni Birlanga, resultava esguitat per les iniciatives investigadores del PP.

La formació de Pedro Agramunt reclamava acarnissadament informació sobre l'expedient de contractació de Simap, SA, empresa que havia elaborat tot un projecte informàtic i contable per la Generalitat. El plec de clàusules administratives que tancava el contracte havia estat signat pel conseller el 22 de desembre de 1986, tres dies abans de la resolució del contracte, adoptada el dia 25 d'aquell mes. A més, un total de 4.200.000 pessetes van ser entregades a Simap, SA, per la institució financera valenciana, per quatre pagaments relacionats amb el projecte, corresponents a factures anteriors, fins i tot en cinc mesos a l'aprovació del plec de condicions i a l'adjudicació definitiva del contracte. A més, el preu final de la contracta va eixir molt menys baix, exactament per 3.080.000 pessetes. Lògicament, el PSOE es va oposar rotundament a l'observació d'aquesta denúncia popular. El 19 de juliol tots els grups presents a la C.I. havien aprovat investigar Simap, SA, excepte el socialista.

El partit d'Aznar i Fraga va demanar igualment els expedients de la possible contractació anòmal d'obres en tres col·legis públics valencians. Tots tres per contractació directa, a pesar que excedien els 25 milions de pessetes, límit que impedeix aquesta fórmula. Les contractacions, per a reformes, van ser a Alacant, -C.P. Benalua-, obra adjudicada a les empreses E. Berenguer, SL, i Coch, SA; a Sant Vicent del Raspeig (l'Alacantí) -C.P. Santa Isabel- reparació encarregada a Grunán, SA; i a Xixona -C.P. Sagrada Família-, on es va entregar la reforma a Doalco, SA. Les tres proveïeren els 38 milions de pessetes.

De nou el 19 de juliol, la fosca sospita sobre la concessió fraudulenta d'emissores de FM va fer sol·licitar al diputat del PP, Juan Gayá, el barem que regulava aquelles adjudicacions i, per tant, els criteris de valoració del Consell valencià per entregar-les. El PP i la resta de partits presents a la C.I., a excepció del socialista, aprovaren furgar en les possibles influències en un bon grapat de pobles. Divuit, en total, entre altres les atorgades a Benissa -concessió a Alfa 5-; Xàbia -concessió a Cadena Valenciana de Ràdio, SA-; Oliva -Alfa 5-; València, Crevillent, Castelló, Morella, Oriola o Benidorm.

Per si fóra poc, l'Ajuntament socialista de Guardamar entrava en el punt de mira popular acusat d'haver requalificat, amb favoritisme de la Conselleria d'Obres Públiques, Coput, importants terrenys de la Llacuna de la Mata. A canvi d'un taló de 422 milions de pessetes procedent del Banc d'Alacant -Banc Exterior, firmat per la mercantil Seyva, SA, gran beneficiària de la cara zona reconvertida. Era, sense dubte, un atac ben premeditat de la dreta, pràcticament exclosa de la formació inicial de la C.I.

Per la seua part, el CDS s'afegia a la declaració de guerra de la contractació de funcionaris per a la Generalitat, sol·licitant l'expedient complet de les convocatòries 338/89, 283/89 i d'altres a la Conselleria d'Administració Pública, que dirigeix el

portaveu del govern, Èmerit Bono. També el Centre d'Adolfo Suárez demanava, a través del seu president valencià i secretari de la C.I., Gerardo Muñoz, el conveni firmat entre l'Ajuntament socialista de Finestrat i la societat Saudi, SA, com també les llistes de treballadors d'aquell poble políticament acceptats o rebutjats per l'Hiper Continente local.

El CDS apuntava una mica al PSOE, però encançonava de front el PP. De l'Ajuntament d'Oriola, amb alcaldia en mans del crític baró popular Luis Fernando Cartagena, reclamava tota la documentació corresponent al PGOU i, sobretot, al Pla Parcial Playa Flamenca, aprovat segons normatives vigents el 1959. En "Playa Flamenca" actuen la constructora Egespro, SA, i la promotora Yasmir, SL. Tant el PP com, curiosament, el PSOE es van oposar a la fiscalització d'aquest expedient.

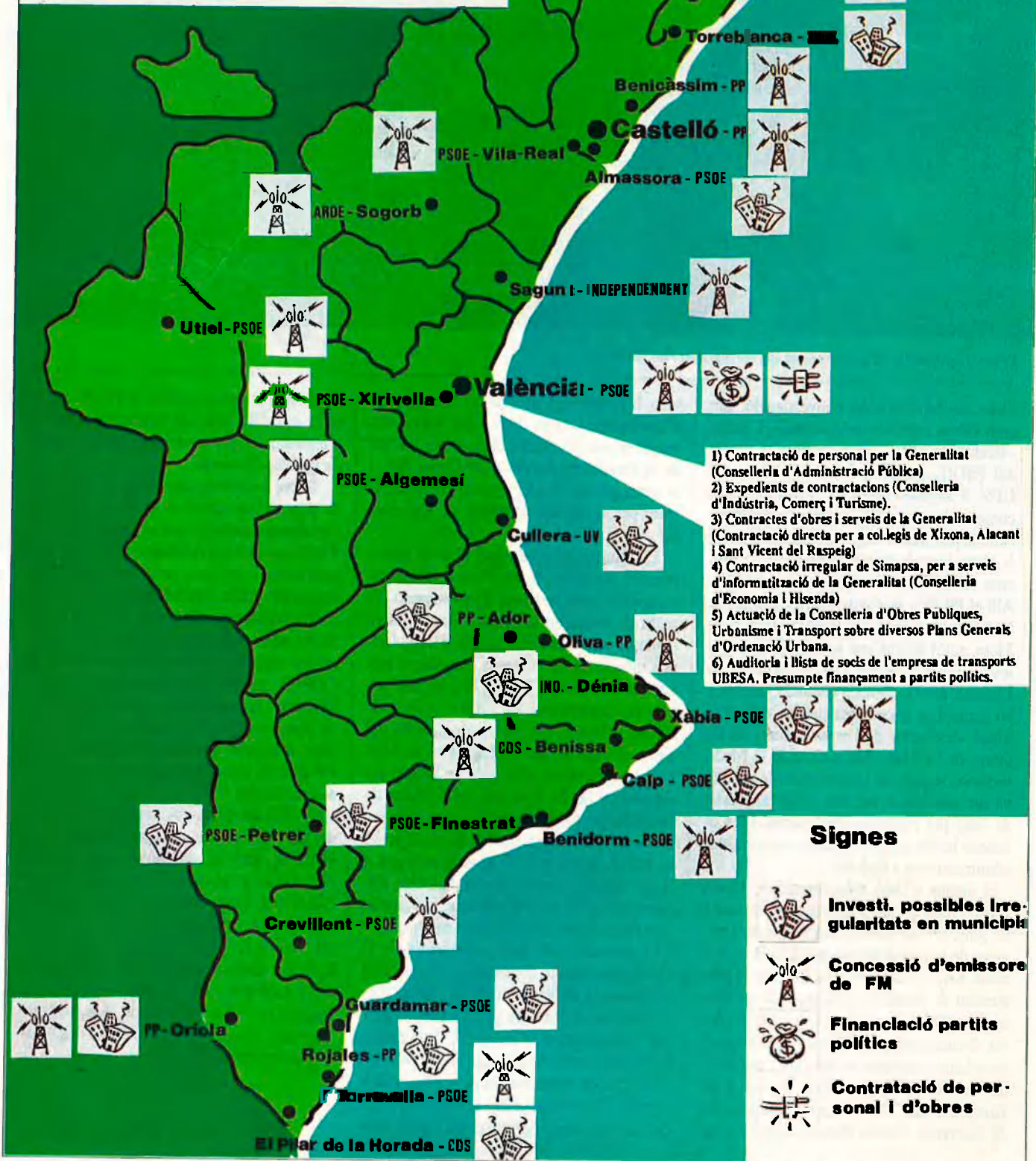
Daniel Ansuátegui, diputat autonòmic del PP i virrei fraguista de Castelló, havia estat l'encarregat de contestar l'interrogatori del CDS. Pel que fa a Oriola anotava a la C.I. que la petició del CDS no tenia sentit, ja que responia a les antigues al·legacions fetes en su dia per aquest partit durant el període d'exposició pública. I, quant a la urbanització Playa Flamenca, descartava la intervenció de la C.I. en considerar que, actualment, el sol ja està qualificat com a urbà.

Ansuátegui signava aquestes opinions, alhora que descartava tota la investigació que la resta de grups havien apuntat sobre Torreblanca, el poble de la Plana on, en temps de Franco i amb l'ajuda del seu cunyat, alcalde i secretari local del Movimiento, va començar la seua irregular carrera de constructor. Ansuátegui, agent de borsa, és alhora amo i soci d'un important territori immobiliari a Torreblanca i els voltants de la costa. Per això recomanava una simple negociació directa sobre el PGOU local, entre el PP municipal, en mans amigues, i la Coput.

Morella, un altre poble amb poder conser-

El mapa de l'escàndol

Tot el que la Comissió d'Investigació d'Influències va callar.

- 1) Contractació de personal per la Generalitat (Conselleria d'Administració Pública)
- 2) Expedients de contractacions (Conselleria d'Indústria, Comerç i Turisme).
- 3) Contractes d'obres i serveis de la Generalitat (Contractació directa per a col·legis de Xixona, Alacant i Sant Vicent del Raspeig)
- 4) Contractació irregular de Simapsa, per a serveis d'informatització de la Generalitat (Conselleria d'Economia i Hisenda)
- 5) Actuació de la Conselleria d'Obres Públiques, Urbanisme i Transport sobre diversos Plans Generals d'Ordenació Urbana.
- 6) Auditoria i llista de socis de l'empresa de transports UBESA. Presumpte finançament a partits polítics.

Signes

- Invest. possibles irregularitats en municipis
- Concessió d'emissora de FM
- Finançació partits polítics
- Contractació de personal i d'obres

Felipe Guardiola i el PP no han trobat cap corrupció al País Valencià.

vador, també tenia ordre d'investigació, junt amb Dénia –alcalde independent– i Xàbia –alcalde socialista–, amb els vots en contra del PSOE i d'Unitat del Poble Valencià, UPV. A Rojales, municipi de responsables conservadors, on el PP va intentar requalificar una part del sol adjacent a la Llacuna de la Mata, l'interès de la Comissió s'ha tornat, com en tots els casos previstos, invisible. Allí el PP lliga profunds interessos immobiliaris amb el superconstructor José Luis Masa, autor de tota una serralada de bungalows i segones residències al litoral de la Llacuna, amb la famosa Ciudad Quesada i, en general, a la comarca del Baix Segura. Masa, destructor de l'espai natural de les dunes de La Mata –les millors de la Mediterrània, segons la Universitat d'Alacant– va ser nomenat al seu dia millor empresari de l'any pel president Joan Lerma. La Comissió havia admès notòries irregularitats administratives a Rojales.

El diputat d'Unió Valenciana, UV, Vicent Blasco Ibáñez, havia demanat, el passat 8 de juny, tota la llista d'accionistes de l'empresa de transport de viatgers Unión de Benissa, SA, Ubesa. UV volia esbrinar la possibilitat de donatius polítics de la societat des de 1979 fins avui, en concret el probable finançament del PSOE. Bernat Capó, alcaldable socialista de Benissa i mà dreta del secretari comarcal de la Marina Alta, Jaume Castells, havia estat cap de personal de l'empresa. Blasco Ibáñez exigia, a més,

totes les auditories efectuades a la societat d'autobusos. D'altra banda, UV havia demanat domicili social i accionistes-titulars de la Promotora de Vivendes Ucasa, SA, i el contingut del PGOU aprovat provisionalment per la majoria socialista en Almassora.

En aquella mateixa data el grup parlamentari socialista de les Corts contractava amb la seua proposta d'investigació. El partit de Joan Lerma i Felipe Guardiola va demanar informes sobre indicis d'irregularitats urbanístiques comeses, els últims tres anys, contra el PGOU en vigor en tres pobles comandats pel PP –Ador, Alcalà de Xivert i Rojales–; en un amb alcaldia del CDS, el Pilar de la Foradada; i en un altre on podia implicar d'un colp de ploma els anteriors i també UV, que va disfrutar de l'alcaldia per tots els vots no socialistes, inclosos els d'Esquerra Unida. El 10 de juliol el PSOE retirava la denúncia relativa a Ador, després d'una visita de l'alcalde d'aquesta població al grup parlamentari socialista de les Corts. Era el primer minipacte.

La ponència, –l'òrgan investigador de la Comissió– s'havia constituït el 16 de maig d'enguany, i no va durar ni sis mesos. Les conclusions definitives presentades el passat 19 de setembre al seu si pel Grup Socialista, impediè radicalment qualsevol escaletxa per on poder esmunyir les lupes dels diputats. Del braç del PP, que s'havia oblidat de totes les seues propostes i havia uni-

ficat criteris amb *l'enemic*, el PSOE explicava orgullós que cap assumpte revestia competències per a ser devorat pel ventre de la feroç Comissió.

Sobre les estranyeses en la contractació de personal de servei de la Generalitat, els socialistes conclouien que la culpa procedia d'informacions incompletes o d'errors administratius. Per tant, no entrava dins d'un presumpte tràfic d'influències o del mal ús d'informacions privilegiades. Com en el cas de les rares contractacions d'obres, i també en les conjectures sobre intervenció de la COPUT en diversos i milionaris PGOU. Un altre i importantíssim bloc, l'escandalosa concessió de FM, quedava definitivament intocable, en impedir el pacte PSOE-PP que la ponència de la C.I. reobriera aquest dossier.

El CDS quedava, una vegada més, escaladat dels seus pactes, traït pel seu antic soci, el PSOE, amb el qual havia conformat secretament a febrer la Comissió. Felipe Guardiola, Josep Asensi o Ernest Fenollosa, diputats socialistes de la CI, ja no necessitaven el favors del portaveu centrista, Luis Gil-Orozco, còmplice al bateig de la C.I.. Amb els seus dos vots eren còmoda majoria per crear la Comissió. Ara, amb els populars, la conserven i encara l'augmenten, per poder soterrar-la.

Ismael. L. Belda